

На 21-й три-четирма турци облечени сѣщо като русии безъ никаква разлика, — разумѣва се, взели сѣ дрѣхитѣ на нѣкои убити войници, показали се край града, а бѣлгаретѣ, които сѣ нетѣрпѣвни очаквали да видѣтъ поне единъ русинъ слѣдъ произшествията въ Карлово, потеглили за да ги посрещнатъ. Мнимитѣ русии веднага изгърмѣли, убили Мите Шишеджиевъ и Пѣя Куртевъ и назадъ се повърнали. По поводъ на това приключение, вечерята много народъ избѣгналъ къмъ планината.

На 22-й надъ с. Михаилци силна войска се показала и въ Сопотъ вече никой не останалъ. — Всички се опжтили къмъ Ст. Планина, кой сѣ какрото можилъ, а нѣкои даже и безъ хлѣбъ потеглили. Турцитѣ отъ къмъ Добрила посрещнали една частъ отъ гражланитѣ и избии до 40 д. мъже, жени и дѣца, а другитѣ по върха на Амбарица, избѣгнали. Сопотенци се прѣснали по Габрово, Севлиево, Свишовъ, а нѣкои заминали и въ Румъния.

Населението въ Сопотъ не остана както по другитѣ градове изъ розовата долина да бѣде исклано по домоветѣ си, нъ въ бѣгството отъ гладъ, студъ и неволя е оставило задъ Ст. Планина до 7—800 души.

При завършанието си, Сопотенци намѣрили 180 дюгена и по добри кѣшя на прахъ и пепель, а само онѣзи по крайщата останали до негдѣ здрави. И ако би нѣкой си Шерифъ-онбаша да не ги запазилъ и тѣ щѣли да изгорятъ. Турцитѣ изъ околнитѣ села дълго врѣме пренасяли покѣщнината на Сопотненското население и сегисъ-тогисъ палили по нѣкой кѣща.

При настѣпването на руситѣ въ Пловдивъ, въ затвора били убити 11 д. граждани изъ Сопотъ, между които се намирили: Ив. Недковъ, Филотей Кирковъ, Генко Силака, Фрагъ Шишковъ.

Опустошението на Калоферъ сѣ 618 жертви. Преди да пишемъ за опустошението на този славенъ въ турско врѣме градецъ, сѣ нѣколко думи ще кажемъ, че той е билъ осѣденъ на това, една година по напѣрдъ — въ врѣме на вѣстанието.

Когато вече сѣ хиляди хора бѣхъ избити, сѣ стогини села разорени и всичко се считаше потушено, Селими паша сѣ 4000 д. войска и безбройна сганъ башибозуци и черкези, потеглилъ за Калоферъ да го съсипе.